

РЕШЕНИЕ

№ 41445

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9785** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на „Делта Турс 2002“ ЕООД, [населено място], [улица], 7-ми км., ЗИТ, II корпус, ет. 3, ЕИК[ЕИК], чрез адв. П., срещу Национална агенция за приходите, с искане за присъждане на обезщетение в размер на 2 570,12 лв., представляващо законна лихва за забава за периода от 30. 11. 2022 г. до 22. 02. 2023 г. върху недължимо заплатена държавна такса за издаване на лиценз за игри с игрални автомати в размер на 100 000 лв., както и направените по делото разноски.

Ищецът твърди, че недължимо внесена такса по Закона за хазарта му е причинила вреди в претендирания размер, които оценява чрез законната лихва за посочения период.

В съдебното заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба по заявените в нея съображения. Представя писмени бележки. Претендира направените по делото разноски в размер на внесена държавна такса.

Ответникът – Национална агенция за приходите /НАП/, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба по съображения, подробно изложени в отговорите на исковата молба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратурата изразява становище за основателност на исковата претенция.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че ищецът „Делта Турс 2002“ ЕООД притежава лиценз за организиране на

хазартни игри с игрални автомати.

С вносна бележка от 11. 05. 2021 г. (стр. 41 на гърба) по сметка на НАП е внесена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 100 000 лв.

С искане за прихващане или възстановяване от 04. 07. 2022 г. „Делта Турс 2002“ ЕООД е поискал възстановяване на сумата от 100 000 лв., тъй като такава такса не се дължи и същата е платена без основание.

С Решение № 000030-6808/26.07.2022г. на заместник изпълнителния директор на НАП е оставил без уважение искането.

С Решение № 6589 / 07. 11. 2022 г. по адм. д. № 7595 / 2022 г. по описа на АССГ, е отменено горепосоченото решение.

С решение за ново произнасяне по влязло в сила съдебно решение № 000030-288 / 11. 01. 2023 г. е прието, че платената по сметка на НАП сума от 100 000 лв. не се дължи и е следвало да се възстанови, поради което е уважено искането за нейното възстановяване.

Сумата от 100 000 лв. е възстановена на дружеството на 23. 02. 2023 г.

С искане за прихващане или възстановяване от 18. 09. 2023 г. (стр. 54) „Делта Турс 2002“ ЕООД е поискал възстановяване на сумата от 18 379,67 лв., представляваща законната лихва за забава върху сумата от 100 000 лв., за периода от 11. 05. 2021 г. до 23. 02. 2023 г.

С Решение № 000030-11068/17.10.2024г. на изпълнителния директор на НАП е оставил без уважение искането. По делото няма данни същото да е оспорено и е влязло в сила.

С предявената искова молба се твърди, че ищецът е претърпял вреди в размер на законната лихва по чл. 86 от ЗЗД върху недължимата платената държавна такса. Периода на претенцията е от 30. 11. 2022 г. – датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен първоначалния отказ за възстановяване на сумата, до 22. 02. 2023 г. – датата предхождаща датата на възстановяването на сумата и е оценена на 2 570,12 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия, бездействия или незаконосъобразен административен акт. Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Налице е надлежен ответник, съобразно чл. 205 от АПК, тъй като Национална агенция за приходите, е юридическо лице, на основание чл. 2, ал. 2 от ЗНАП.

В конкретния случай, е безспорно, че е налице незаконосъобразен акт – Решение № 000030-

6808/26.07.2022г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с което е отказано възстановяването на сумата от 100 000 лв.

Налице е и втората предпоставка – незаконосъобразност на горепосочения административен акт, който е отменен по силата на влязло в сила съдебно решение.

Относно третата предпоставка – наличие на причинена вреда:

Установено е, че сумата в размер на 100 000 лв. е недължимо платена, като вследствие на влязлото с сила решение, е изплатена на 23. 02. 2023 г., поради което дружеството е било лишено от възможността да ползва собствените си средства в посочения по-горе размер, като по този начин е понесло вреди под формата на пропуснати ползи и нейният минимален размер е съизмерим със законната лихва за периода на задържането ѝ. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл. 86, изр. 1 ЗЗД. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от чл. 86, изр. 2 ЗЗД), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди.

Установява се и причинна връзка между действията на органи на НАП и претърпените вреди. Смисълът на нормата на чл. 1, ал. 1 и на чл. 4, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е, че отговорността на държавата е за вредите, произтичащи пряко, дори достатъчно пряко от незаконосъобразното поведение на съответния административен орган, което изключва възможността тази отговорност да обхваща вредите, които са далечна последица от това поведение. Всъщност, ангажирането на отговорността на държавата за незаконосъобразни актове на нейни административни органи зависи от наличието на група от условия – незаконосъобразност на твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между това поведение и посочената вреда, като в процесния случай всички тези условия са налице.

Съдът намира, че кредиторът не дължи покана към длъжника, в какъвто смисъл е нормата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Този текст урежда момента на възникване на изискуемостта на едно облигационно задължение, чийто източник е договор. В процесния случай паричното задължение на ответника намира своето правно основание в осъществено от негов орган непозволено увреждане (а не договор), поради което приложима е нормата на ал. 3 на чл. 84 ЗЗД, а не тази на ал. 2.

Предвид изложеното, предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен. В същото време, лихва се дължи именно от отмяната на акта, което е станало с влязлото в сила решение, до датата на възстановяване на сумата.

При ползване на онлайн калкулатор (разпечатка е приложена за онагледяване) се установява, че законната лихва за претендирания период 30. 11. 2022 г. – 22. 02. 2023 г., е в размер на 2 570,17 лв., което е с 5 стотинки повече от претендираните 2 570,12 лв., поради което следва да се присъди именно претендирания размер.

Съдът намира за неоснователни възраженията, че искът бил недопустим, тъй като Решение № 000030-11068/17.10.2024г. на изпълнителния директор на НАП, с което е оставил без уважение искането за възстановяване на сумата от 18 379,67 лв. бил влязъл в сила административен акт.

В случая, е безспорно, че с влязло в сила съдебно решение е отменен отказа да се възстанови сумата от 100 000 лв. и за периода, през който същата е държана без основание се дължи обезщетение, в размер на законната лихва.

Факта, че не е оспорен отказа да се уважи искането за прихващане или възстановяване е без правно значение, тъй като съдебната практика по такива случаи е именно за неоснователност на искането, тъй като изпълнителния директор не се произнася като орган по приходите, а редът за

защита на дружеството е именно по ЗОДОВ.

Изцяло в този смисъл Решение № 9886 от 16.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 5287/2025 г. - V отд., Решение № 9961 от 17.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 6314/2025 г., V отд., Решение № 6105 от 6.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2423/2024 г., V отд. и др., в които изрично се сочи, че претенциите на дружеството за заплащане на лихви за забава върху недължимо внесена и възстановена от НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 ЗХ следва да бъдат заявени по реда на съответното исково производство.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски в размер на 25 лева за заплатена държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Делта Турс 2002“ ЕООД, [населено място], [улица], 7-ми км., ЗИТ, II корпус, ет. 3, ЕИК[ЕИК], обезщетение в размер на 2 570,12 лв. (две хиляди петстотин и седемдесет лева и дванадесет стотинки), представляващо законна лихва за забава за периода от 30. 11. 2022 г. до 22. 02. 2023 г. върху недължимо заплатена държавна такса за издаване на лиценз за игри с игрални автомати в размер на 100 000 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Делта Турс 2002“ ЕООД, [населено място], [улица], 7-ми км., ЗИТ, II корпус, ет. 3, ЕИК[ЕИК], сумата от 25,00 (двадесет и пет) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: